

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6Co/217/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4116221799
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Podhorcová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4116221799.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dagmar Podhorcovej a sudcov JUDr. Ingrid Doležajovej a JUDr. Olivera Kolenčíka, v právnej veci žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Bratislava, Vajnorská 100/A, IČO: 47 967 692, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., so sídlom Bratislava, Martinčekova 13, IČO: 50 361 368, proti žalovanému: A. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom H., K. XXXX/X, o zaplatenie 2.000 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo 4. mája 2018, č. k. 16Csp/58/2016-107, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a v časti týkajúcej sa náhrady trov konania zrušuje a vec mu v týchto častiach vracia na ďalšie konanie a rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1 946 eur spolu s 5,25% ročným úrokom z omeškania od 01. 05. 2016 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšnej časti žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi priznal nárok náhradu trov konania v rozsahu 94,60 %. Právne vec odôvodnil s poukazom na ust. § 52 ods. 1, 3, 4, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“) v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy; § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b), d), g), h), § 9 ods. 2 písm. j), § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej aj „ZoSÚ“). Ďalej v dôvodoch poukázal na to, že žalobca si uplatnil právo na zaplatenie dlžnej sumy titulom zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX. uzavretej medzi jeho právnym predchodcom (S. banka, a.s.) a žalovaným dňa 07. 02. 2014. Na základe vykonaného dokazovania ustálil, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 2 000 eur, pričom konal pri poskytovaní úveru ako právnická osoba oprávnená vykonávať podnikateľskú činnosť v oblasti poskytovania úverov a iných finančných služieb s tým, že v konaní nebolo preukázané, že by žalovaný pri poskytnutí takéhoto úveru konal v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania. Z uvedených dôvodov posúdil ich právny vzťah ako spotrebiteľský. Pri prieskume spotrebiteľskej zmluvy súd zistil, že právny predchodca žalobcu v zmluve neuviedol správnu výšku celkových nákladov spojených s úverom, keď matematickým výpočtom počtu splátok 72 a výšky jednotlivej splátky 54 eura vychádza suma 3 888 eur, ktorá tak predstavuje celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť (súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom). Z uvedeného potom vyplýva celková výška nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom 1 888 eura (3 888 - 2 000). V zmluve sú uvedené celkové náklady vo výške 1 870,45 eura. Uvedenie nesprávnej výšky nákladov spojených s úverom potom spôsobilo, že RPMN vyčíslená v zmluve (vo výške 27,43 %) nie je v správnej výške a táto by bola pri správnom prepočte vyššia (28,20% - pri prepočte cez <https://ekonomika.sme.sk/kalkulacky>), t. j. RPMN uvedená v zmluve je vyjadrená v neprospech spotrebiteľa, čo mohlo spôsobiť u spotrebiteľa nesprávne rozhodnutie sa z hľadiska posudzovania výhodnosti (nevýhodnosti úveru). RPMN je údaj, ktorého úlohou je poskytnúť spotrebiteľovi pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere informáciu o tom, či úver, ohľadom ktorého sa chystá uzavrieť úverovú zmluvu je výhodný alebo nie, čo môže mať rozhodujúcu váhu pri rozhodovaní

spotrebiteľa o akceptácii podmienok navrhovaných dodávateľom. Preskúmaná zmluva o úvere tiež neobsahuje údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ. Tento údaj má byť v zmluve dostatočne špecifikovaný a nepostačuje, ak veriteľ do zmluvy uvedie čo celkovú čiastku úveru tvorí. Zákon uvádza, že tento údaj je náležitou zmluvy, s absenciou ktorej navyše spája bezúročnosť a bezpoplatkovosť zmluvy, a preto je potrebné, aby bol v zmluve uvedený jednoznačne, zrozumiteľne a dostatočne určito. Uvedený nedostatok je v zmysle § 11 ods. 1 písm. d) ZoSÚ sankcionovaný tým, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca, ako aktívne legitimovaný titulom zmluvy o postúpení pohľadávky, má vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti nárok na zaplatenie rozdielu medzi poskytnutým úverom vo výške 2 000 eur a uhradenými platbami vo výške 54 eur, t.j. na sumu 1 946 eur, ktorú žalobcovi priznal spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 5,25% ročne od 01. 05. 2016 do zaplatenia, ktorým dňom bol žalovaný už preukázateľne v omeškaní, keď sa dostal do omeškania už so splátkou splatnou dňa 25. 04. 2014, ku ktorému dňu bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky vo výške 0,25%. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Výrok o náhrade trov konania odôvodnil v zmysle § 255 ods. 2 a § 262 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“), keď žalobcovi bola zo sumy 2 000 eura priznaná suma 1 946 eur, z čoho vyplýva úspech žalobcu 97,30 % a úspech žalovaného 2,70 %, a teda čistý úspech žalobcu predstavuje 94,60 % (97,30 - 2,70), čo v konečnom dôsledku znamená nárok žalobcu na náhradu účelne vynaložených trov celého konania práve takýmto percentom, o výške ktorých rozhodne súdny úradník po právoplatnosti rozhodnutia.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol v zákonnej lehote odvolaním žalobca a to v jeho zamietajúcej časti, domáhajúc sa ním jeho zrušenia a vrátenia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alternatívne zmeny a vyhovenia žalobe v celom rozsahu a priznania mu náhrady trov konania. Odvolanie odôvodnil s poukazom na ust. § 365 ods. 1 písm. a/, b/, d/, e/, f/, g/ a h/ CSP. Zvýraznil, že údaj o výške poskytnutého úveru ako aj celkovej výške nákladov zmluva o úvere obsahuje. S poukazom na Rozsudok Súdneho Dvora (tretia komora) z 9. novembra 2016, sp. zn. C-42/15, týkajúci sa výkladu článku 1, článku 3 písm. m), článku 10 ods. 1 a 2, článku 22 ods. 1 a článku 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (Ú. v. EÚ L 133, 2008, s. 66), podaný v rámci sporu medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s., a E. C. dôvodil, že samotné číselné neuvedenie celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, nemožno sankcionovať bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou zmluvy o úvere, nakoľko celková čiastka úveru je zo zmluvy jednoznačne identifikovateľná banálnym matematickým súčtom výšky poskytnutého úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, ktoré zmluva obsahuje. Zároveň bol žalovaný na uvedenú skutočnosť upozornený priamo v zmluve o úvere pod dojednanými parametrami úveru, čo je zároveň v rozpore s eurokonformným výkladom zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý je svojím obsahom úplnou transpozíciou smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS do slovenského právneho poriadku (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22. februára 2018, sp. zn. 3 Cdo 146/2017). Nesúhlasil ani s tvrdením týkajúcim sa skutočnosti, že v zmluve o úvere je uvedený nesprávny údaj o celkovej výške nákladov a výška RPMN je vypočítaná nesprávne. Žalobca súdu prvej inštancie zaslal listinu s výpočtom RPMN, ktorý je vypočítaný podľa vzorca uvedeného v prílohe zákona o spotrebiteľských úveroch. Vzorec výpočtu RPMN žalobcovi, resp. jeho právnenému predchodcovi, do kalkulačky implementoval externý dodávateľ, ktorý garantuje správnosť výpočtu RPMN. V predmetnom výpočte je vidieť, že 72. splátka úveru bola len vo výške 36,48 Eur. Súd prvej inštancie si jednoduchým vynásobením určil celkovú výšku nákladov tak, že vynásobil počet mesačných splátok uvedených na úverovej zmluve krát výška mesačnej splátky. Uvedený prepočet však nie je v žiadnom prípade správny. Žalobca (banka) pred poslednou celou splátkou zaslal žalovanému (dlžníkovi) informáciu o výške poslednej splátky, čiže ak posledná splátka je výške 36,48 eura, tak žalobca (banka) zašle pred jej splatnosťou žalovanému (dlžníkovi) list, ktorým mu oznámi túto poníženú splátku a zároveň mu oznámi, že sa jedná o poslednú splátku. Na základe uvedeného je zrejmé, že celkové náklady na úver boli vo výške 3 870,48 eura ($71 \times 54 + 36,48 = 3.870,48 - 2.000 = 1.870,48$ Eur), nie 3 888 Eur, ako si to nesprávne ustálil súd. Na základe uvedeného je zrejmé, že celková výška nákladov a RPMN bola vypočítaná správne, a preto súd prvej inštancie nesprávne rozhodol, keď zmluvu o úvere z vyššie uvedeného dôvodu posúdil ako bezúročnú a bez poplatkov. Prezentoval názor, že predmetné rozhodnutie je vo svojom odôvodnení nepreskúmateľné. V závere zvýraznil, že súdy sú povinné skúmať konkrétne okolnosti uzatvorenia zmluvy, pričom aj ochrana spotrebiteľa má svoje medze a v žiadnom prípade ju nie je možné chápať ako obranu pre jeho ľahkomyselnosť a nezodpovednosť.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

4. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) po zistení, že odvolanie podala v stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP) strana, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti a v časti týkajúcej sa trov konania zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a rozhodnutie podľa § 389 ods. 1 písm. c/ CSP a § 391 ods. 1 CSP.

5. Predmetom konania je žaloba žalobcu doručená súdu prvej inštancie dňa 15. 08. 2016, (po späťvzati žaloby pred doručením žaloby žalovanému), ktorou sa voči žalovanému domáhal zaplata sumy 2 000 eura úrokom vo výške 347,53 eura, úrokom z omeškania vo výške 846,08 eura, s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 2 000 eura od 01. 05. 2016 do zaplata a poplatkov vo výške 39,28 eura, ako i náhrady trov konania. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobcovi vyhovel čo do sumy 1 946 eur s príslušenstvom a v zostávajúcej časti žalobu zamietol. Predmetom odvolania je zamietajúca časť rozsudku a vecne závislý výrok o trovách konania. Vyhovujúca časť rozsudku pre absenciu odvolania strán sporu nadobudla právoplatnosť.

6. Podľa § 389 ods. 1 písm. c/ CSP súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

7. Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

8. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav, dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

9. Rozsah preskúmaného práva aj povinnosti odvolacieho súdu je určený rozsahom a dôvodmi odvolania, ktorým sa rozumie napadnutý výrok rozhodnutia súdu prvej inštancie (§ 379 a § 380 CSP). Rozhodujúc o odvolaní žalobcu v tejto veci smerujúceho proti jeho zamietajúcej časti a preskúmaním napadnutého rozhodnutia prvoinštančného súdu v tejto časti odvolací súd dospel k záveru, že predmetné rozhodnutie v napadnutej časti nebol dostatočne zistený skutkový stav a tým aj vyslovený nesprávny právny záver.

10. Odvolací súd pre úplnosť uvádza, že v súdnej veci nebolo namietané ani jednou zo strán sporu posúdenie právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným ako vzťahu spotrebiteľského.

11. V prejednávanej veci z obsahu spisu vyplýva, že právny predchodca žalobcu; S. banka, a.s., sa žalobou, doručenou súdu prvej inštancie dňa 15. 08. 2016, od žalovaného domáhal zaplata sumy 2 000 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania na tom skutkovom základe, so žalovaným dňa 07. 02. 2014 uzatvoril zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalovanému poskytol úver vo výške 2000 eur. Keďže žalovaný splatil svoj záväzok len čiastočne a dostal sa so splácaním úveru do omeškania, žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Zo zmluvy o úvere vyplýva, že žalovaný sa úver sa zaviazal splatiť v 72. pravidelných mesačných splátkach vo výške 54 eur, splatných v 25. deň kalendárneho mesiaca s tým, že prvá splátka bola splatná 25. 03. 2014. Konečná splatnosť úveru bola stanovená na deň 25. 02. 2020. V zmluve je uvedená úroková sadzba vo výške 24,50%, RPMN je v zmluve stanovená ako 27,43%, priemerná RPMN 19,35% a celková výška nákladov spojená s úverom je vo výške 1 870,45 eura. Právny predchodca žalobcu výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 28. 11. 2014 oznámil žalovanému, že pre neplnenie jeho povinností z uzavretej zmluvy sa jeho pohľadávka dňa 28. 11. 2014 stala predčasne splatnou v celom rozsahu a vyzval žalovaného na zaplata sumy 2 386,81 eura do 10 kalendárnych dní od doručenia výzvy. Zásielka, ktorou bolo oznámenie predčasnej splatnosti žalovanému zaslané sa vrátila ako neprevzatá v odbernej lehote. Z obsahu spisu tiež vyplýva, že žalovaný celkovo uhradil jednu splátku vo výške 54 eur dňa 25. 03. 2014. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 13. 06. 2017 S. banka, a.s. ako postupca postúpila pohľadávku proti žalovanému

uplatňovanú v tomto konaní na spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s., ktorý vyjadril súhlas so vstupom do konania na strane žalobcu. Súd prvej inštancie uznesením č. k. 16Csp/58/2016-89 zo dňa 26. 01. 2018 pripustil, aby na miesto doterajšieho žalobcu spoločnosti S. banka, a.s. vstúpila do konania na strane žalobcu spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s.

12. Odvolací súd sa nestotožňuje so záverom prvoinštančného súdu pokiaľ ide o jeho právny názor, že; „neboli správne uvedené náklady, čo spôsobilo, že RPMN vyčíslená v zmluve nie je v správnej výške a táto by bola pri správnom prepočte vyššia. Teda RPMN uvedená v zmluve je vyjadrená v neprospech spotrebiteľa, čo mohlo spôsobiť u spotrebiteľa nesprávne rozhodnutie z hľadiska posudzovania výhodnosti, resp. nevýhodnosti zobrať úveru. Keďže zmluva o úvere neobsahuje údaj o celkovej výške, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť podľa § 9 ods. 2 písm. j/ ZoSÚ, zákon spája s absenciou tohto údajá bezúročnosť a bezpoplatkovosť zmluvy. Je potrebné sa zaoberať účtom žalovaného a zistiť, či pri mesačnej platbe 54 eur pri počte splátok 72, koľko by činila posledná splátka. Nie je možné iba matematicky sa danou vecou zaoberať, pretože posledná výška splátky by bola stanovená vzhľadom k platobnej schopnosti žalovaného. Je potrebné zvážiť, či aplikáciu tohto právneho názoru nedôjde k použitiu prílišného formalizmu v danej veci. V ďalšom konaní súd prvej inštancie v tomto smere vykoná dokazovanie, bude sa zaoberať dôvodmi uvedenými v odvolaní žalobcu a následne vo veci opätovne rozhodne.

13. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcom výroku a naň nadväzujúcom výroku podľa § 389 ods. 1 písm. c/ CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 391 ods. 1 CSP), v ktorom súd prvej inštancie po prejednaní veci a doplnení dokazovania opätovne rozhodne o nárokoch žalobcu, pričom svoje rozhodnutie odôvodní zákonom zodpovedajúcim požiadavkám, vporiadajúc sa v ňom i so všetkými námietkami žalobcu uplatnenými v jeho odvolaní. Zároveň rozhodne i o náhrade trov konania, vrátane trov konania odvolacieho (§ 396 ods. 3 CSP).

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je
a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b/ dovolateľom právnická osoba, jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).